

Bruselj, 26.4.2019
COM(2019) 187 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

**o izvaajanju skupne izjave in skupnega pristopa glede lokacije sedežev decentraliziranih
agencij**

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o izvajanju skupne izjave in skupnega pristopa glede lokacije sedežev decentraliziranih agencij

1. UVOD

To poročilo je odgovor na izjavo Sveta iz oktobra 2018¹, ki Komisijo poziva, naj do konca aprila 2019 pripravi analizo izvajanja skupne izjave in skupnega pristopa za decentralizirane agencije (v nadaljnjem besedilu: skupni pristop)² o posebni temi glede lokacije sedežev agencij.

Zahteva je bila podana v okviru vprašanja preselitve Evropske agencije za zdravila in Evropskega bančnega organa. Ti decentralizirani agenciji EU, ki sta imeli prej sedež v Londonu, sta se morali preseliti v novo državo gostiteljico zaradi odločitve Združenega kraljestva, da izstopi iz Unije. Preostalih 27 držav članic je uporabilo poseben postopek za izbiro novih sedežev teh dveh agencij, ki temelji na načelih iz skupnega pristopa, tj. dogovora med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo iz leta 2012.

Po tem, ko je 27 držav članic za novi sedež Evropske agencije za zdravila izbralo Amsterdam, za sedež Evropskega bančnega organa pa Pariz, sta Evropski parlament in Svet na predlog Komisije sprejela zakonodajo, ki zagotavlja, da se v ustanovitvenih aktih agencij določita nova sedeža. Med pogajanji je Evropski parlament zahteval, da se skupni pristop revidira, pri čemer je izrazil nestrinjanje s postopkom, ki se je uporabil za izbiro sedežev obeh agencij, in pozval k uvedbi novega postopka v skupnem pristopu. Svet je nato pozval Komisijo, naj pripravi to poročilo, ki naj bi bilo „*podlaga za oceno prihodnjih dejavnosti v postopku takšne revizije*“.

Na zahtevo Sveta je to poročilo Komisije omejeno na del skupnega pristopa v zvezi z lokacijo decentraliziranih agencij. V njem so predstavljene statistične informacije in informacije o dejstvih glede izvajanja ustreznih elementov skupnega pristopa od njegovega sprejetja 19. julija 2012. Poročilo zato predstavlja enkratno pobudo, ločeno od prejšnjih poročil Komisije o napredku pri izvajanju skupnega pristopa ali ocen Komisije o posameznih decentraliziranih agencijah. Poročilo ne poskuša oceniti skupnega pristopa ali predlagati priporočil za prihodnost.

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2018-0427+0+DOC+XML+V0//SL>.

² https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_sl.pdf.

Poročilo temelji na podatkih o vseh 33 decentraliziranih agencijah, za katere se uporablja skupni pristop³. Vendar pa poročilo v zvezi z izbiro lokacije decentraliziranih agencij zajema samo agencije, katerih sedež je bil izbran po 19. juliju 2012.

Komisija je za pripravo svoje ocene prek mreže agencij EU prejela prispevke generalnega sekretariata Sveta in 28 decentraliziranih agencij.

2. NAČELA SKUPNEGA PRISTOPA V ZVEZI S SEDEŽI AGENCIJ

2.1. Medinstitucionalni dialog, ki je privedel do skupnega pristopa

Lokacija sedežev agencij je za institucije EU stara tematika. Evropski parlament, Svet in Komisija so o tej zadevi razpravljali že leta 2009, ko je Komisija objavila oceno⁴, ki je bila podlaga za razpravo o prihodnosti sistema agencij Unije, iz katere se je pozneje razvil skupni pristop.

V navedeni oceni je bilo ugotovljeno, da je lokacija sedežev pomemben element pri ustanavljanju agencij in da navsezadnje prispeva k njihovemu dobremu upravljanju. Zlasti je bilo ugotovljeno, da bi lahko dostopnost lokacij z vidika potovalnih stroškov in trajanja potovanja vplivala na vire in učinkovitost agencij. Štelo se je, da sta časovni načrt in sama narava odločitev glede določanja pogojev za sedeže agencij prav tako pomembna elementa. V oceni je bil obstoj sporazuma o sedežu med agencijo in njeno državo gostiteljico povezan z zmožnostjo agencije, da izkoristi določene ugodnosti, povezane z njenim sedežem, in da na svojo lokacijo pritegne novo osebje.

Leta 2010 so vse tri institucije v podrobnem analitičnem dokumentu ponovno razpravljale „o sedežu agencije in vlogi držav gostiteljice“,⁵ ki so ga pripravile v okviru medinstitucionalnih prizadevanj v zvezi s prihodnostjo sistema agencij Unije. Ta analiza, ki temelji na oceni iz leta 2009, upošteva trenutno stanje izbora sedežev agencij in kritično analizira obravnavano vprašanje.

V analizi je ugotovljeno, da so bili takratni sedeži agencij EU izbrani na podlagi skupnega dogovora med predstavniki držav članic na ravni voditeljev držav ali vlad⁶ ali pa jih je izbral Svet. Vendar je bilo v njej navedeno tudi, da za izbiro ni bilo vnaprej določenih meril, da je bil sedež agencije pogosto izbran po sprejetju ustanovnega akta agencije in da so se prakse med državami gostiteljicami močno razlikovale.

³ Glej seznam v Prilogi.

⁴ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/synthesis_and_prospects_en.pdf.

⁵ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/fiche_3_sent_to_ep_cons_2010-12-15_en.pdf

⁶ Po analogiji s členom 341 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki navaja: „Sedež institucij Unije se določi v medsebojnem soglasju vlad držav članic“.

Evropski parlament, Svet in Komisija so 19. julija 2012 izdali skupno izjavo, h kateri je bil priložen skupni pristop, ki je temeljil na ugotovitvah medinstitucionalne delovne skupine.

V skupnem pristopu so določena dogovorjena načela, ki so razdeljena v pet oddelkov: vloga in položaj agencij v institucionalnem prostoru EU; struktura in upravljanje agencij; delovanje agencij; načrtovanje dejavnosti in virov; odgovornost, kontrole, preglednost in odnosi z zainteresiranimi stranmi.

2.2. Načela v zvezi s sedeži agencij iz skupnega pristopa

V prvem oddelku skupnega pristopa z naslovom *„Vloga in položaj agencij v institucionalnem prostoru EU“* so določena glavna načela v zvezi s sedeži agencij.

2.2.1. Izbor lokacije decentraliziranih agencij

Točka 6 skupnega pristopa določa več načel za izbiro lokacije decentraliziranih agencij. Vendar je na začetku navedeno, da to ne posega v stanje v času njegove sklenitve, tj. da *„politično odločitev o sedežu agencije s skupnim dogovorom sprejmejo predstavniki držav članic, ki se sestanejo na ravni voditeljev držav ali vlad, ali jo sprejme Svet.“*

V skupnem pristopu je tudi navedeno, da države članice soglašajo, da obstaja *„želja po geografski razpršenosti“* agencij, in da *„je treba dati prednost novim državam članicam“*.

V skupnem pristopu so nato določena glavna načela, na podlagi katerih bi bilo treba izbrati sedeže. V njem je navedeno, da bi bilo tako odločitev treba sprejeti:

- (1) *„pred koncem zakonodajnega postopka, da se agenciji omogoči njeno vzpostavitev neposredno v kraju, kjer ima sedež“;*
- (2) na podlagi *„objektivnih meril“* (ki lahko vključujejo *„zagotovitev, da je agencija lahko vzpostavljena na izbranem kraju ob začetku veljavnosti njenega ustanovnega akta, dostopnost lokacije, obstoj ustreznih šol za otroke osebja, ustrezen dostop do trga dela, socialne varnosti in zdravstvene oskrbe za otroke in zakonske partnerje“*);
- (3) na podlagi ponudbe za gostitev agencije, ki jo predstavi država članica, *„ki bi morala ta merila predstaviti na pregleden način.“*

Poleg tega je v skupnem pristopu navedeno, da je Komisija na voljo za pomoč pri oceni ponudb držav članic, če je to potrebno.

Točka 8 skupnega pristopa še določa, da morajo države gostiteljice sprejeti naslednji dve zavezi do agencij, ki jih bodo gostile:

- (1) do začetka operativne faze agencij zagotoviti, da bodo izpolnjeni vsi pogoji, potrebni za njihovo delovanje;
- (2) še naprej se odzivati na potrebe agencij in zagotoviti pogoje, potrebne za njihovo dolgoročno nemoteno delovanje.

2.2.2. Odnosi med državami gostiteljicami in agencijami

Točka 7 skupnega pristopa spodbuja države članice, ki trenutno gostijo agencijo, naj preučijo, ali in kako je mogoče izboljšati dostopnost agencij in tako omogočiti še boljše sodelovanje z zainteresiranimi stranmi. V skupnem pristopu se tudi priporoča, da se vprašanje dostopnosti obravnava pri rednem ocenjevanju agencij⁷.

Točka 9 skupnega pristopa navaja, da bi morale vse agencije imeti sporazum o sedežu, ki bi moral biti pravočasno sklenjen (pred začetkom operativne faze agencije). Ta točka se uporablja za nove agencije in agencije, ki so že ustanovljene v državi gostiteljici.

Sporazumi o sedežu določajo potrebno ureditev, ki jo je treba zagotoviti za agencijo v njeni državi gostiteljici. Za zagotovitev smernic za prihodnje sporazume o sedežu je bila Komisija v skupnem pristopu pozvana, naj na podlagi obstoječih najboljših praks sestavi sklop določb. Komisija je te določbe dokončno oblikovala decembra 2013.

3. IZVAJANJE NAČEL SKUPNEGA PRISTOPA V ZVEZI S SEDEŽI AGENCIJ

3.1. Izbira lokacije decentraliziranih agencij

Od sprejetja skupnega pristopa so bili izbrani štirje sedeži agencij⁸.

Lokacija prve agencije je bila izbrana leta 2014. Po enostranski odločitvi Združenega kraljestva, da na svojem ozemlju ne želi več gostiti **Agencije Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj**⁹ (CEPOL), je bilo odločeno, da se Agencija preseli v Budimpešto. Istega leta je bilo nato sklenjeno, da bo imel **Enotni odbor za reševanje** (SRB) sedež v Bruslju. Nazadnje je bilo leta 2018 v okviru izstopa Združenega kraljestva iz Unije sklenjeno, da se bo **Evropska agencija za zdravila** (EMA) preselila v Amsterdam, **Evropski bančni organ** (EBA) pa v Pariz.

Po preučitvi razpoložljivih informacij o teh štirih agencijah je mogoče podati naslednja opažanja o izbiri lokacij decentraliziranih agencij od sprejetja skupnega pristopa.

3.1.1. Ponudba za gostitev agencije

Komisija je v zakonodajnem predlogu o ustanovitvi **Enotnega odbora za reševanje** iz julija 2013 predlagala, naj bo sedež odbora v Bruslju. Nobena država članica ni predložila ponudbe

⁷ Ker se v skupnem pristopu priporoča, da bi bilo treba dostopnost obravnavati v teh ocenah, to poročilo ne bo obravnavalo tega vidika lokacije sedežev.

⁸ V času priprave tega poročila razprave o ustanovitvi Evropskega organa za delo še potekajo.

⁹ Ta agencija se je takrat imenovala „Evropska policijska akademija“.

za gostitev te agencije. Komisija je že od začetka menila, da bi morala ta agencija imeti sedež v Bruslju glede na pomembne interakcije med njenimi službami in službami Komisije¹⁰. Zlasti je prevladalo mnenje, da bi se izboljšala splošna učinkovitost okvira politike, če bi organi in institucije, vključeni v postopek reševanja, imeli sedež v istem mestu.

Oktober 2013 so predstavniki vlad držav članic dosegli soglasje o preselitvi **Agencije Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj** iz Londona v Budimpešto. Na zahtevo generalnega sekretariata Sveta je ponudbe za gostitev agencije predložilo sedem držav članic. V teh ponudbah so bila obravnavana naslednja merila: (1) podrobne informacije o predlaganih prostorih (vključno z dejanskimi pisarniškimi/konferenčnimi prostori in drugimi prostori, ki bi jih imela agencija na voljo); (2) dostopnost lokacije; (3) režim privilegijev in imunitet osebja agencije; (4) obstoj ustreznih šol za otroke osebja agencij.

Leta 2018 je bilo predloženih 19 ponudb za preselitev **Evropske agencije za zdravila** in 8 ponudb za preselitev **Evropskega bančnega organa**, v katerih so bila obravnavana naslednja merila: (1) zagotovitev, da je agencija lahko vzpostavljena na izbranem kraju in lahko začne opravljati svoje naloge na datum izstopa Združenega kraljestva iz Unije; (2) dostopnost lokacije; (3) obstoj ustreznih šol za otroke osebja agencij; (4) ustrezen dostop do trga dela, socialne varnosti in zdravstvene oskrbe za otroke in zakonske partnerje; (5) neprekinjeno poslovanje; (6) geografska porazdelitev.

3.1.2. Postopek za izbor lokacije agencije

Predstavniki vlad držav članic so 8. oktobra 2013 za sedež **Agencije Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj** soglasno izbrali Budimpešto. Svet je 15. maja 2014 na pobudo 25 držav članic¹¹ sprejel Uredbo (EU) št. 543/2014¹², ki spreminja prvotni sklep Sveta in navaja, da je sedež agencije v Budimpešti.

V predlog Komisije za ustanovitev **Enotnega odbora za reševanje** je bil vključen predlog za njegovo lokacijo, tj. Bruselj, ki je med zakonodajnim postopkom ostal nespremenjen. Evropski parlament in Svet sta Uredbo (EU) št. 806/2014¹³ sprejela julija 2014.

Zaradi posebnih okoliščin izstopa Združenega kraljestva iz Unije so se 22. junija 2017 voditelji držav ali vlad 27 držav članic prvič dogovorili o podrobnem postopku¹⁴ za izbiro prihodnjih sedežev **Evropske agencije za zdravila** in **Evropskega bančnega organa**. Po

¹⁰ Enotni odbor za reševanje je zadolžen, da pripravi odločitve o reševanju v zvezi z bankami v bančni uniji. Komisija nato ukrepa, pogosto po nujnem postopku, kot organ, pristojen za reševanje, ali kot organ, pristojen za državno pomoč, če odločitev o reševanju vključuje uporabo enotnega sklada za reševanje.

¹¹ Ker Uredba temelji na členu 87(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, pravice do pobude (člen 76 Pogodbe o delovanju Evropske unije) ni imela ne le Komisija, temveč tudi četrtina držav članic.

¹² UL L 163, 29.5.2014, str. 5.

¹³ UL L 225, 30.7.2014, str. 1.

¹⁴ <https://www.consilium.europa.eu/media/21503/22-euco-conclusions-agencies-relocation.pdf>.

zaporednih krogih glasovanja ministrov EU-27, in sicer je bilo v zadnjem krogu glasovanje tajno, sta bila 20. novembra 2017 v skladu s tem postopkom kot nova sedeža obeh navedenih agencij izbrana Pariz in Amsterdam. Komisija je nato vložila dva zakonodajna predloga za vključitev novih sedežev agencij v njuna ustanovna akta. Novembra 2018 sta Svet in Evropski parlament sprejela Uredbo (EU) 2018/1717¹⁵ in Uredbo 2018/1718¹⁶.

3.1.3. Pogoji, ki so potrebni za delovanje agencije

Neodvisno poročilo o oceni¹⁷ za obdobje 2011–2015 je pokazalo, da je bila **Agencija Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj** pravočasno preseljena. Poročilo navaja, da sta agencija in njena država gostiteljica Madžarska „celotni projekt izvedli v manj kot štirih mesecih. Zbrani dokazi kažejo, da preselitev ni vplivala na neprekinjeno poslovanje kljub dejstvu, da se je nekaj zaposlenih odločilo, da se ne bodo preselili na nov sedež agencije“. V poročilu je tudi poudarjeno, da je bila preselitev stroškovno učinkovita, saj naj bi se „upravni stroški zaradi sporazuma z madžarsko upravo“ zmanjšali za „200 000 EUR na leto. Uporaba prostorov na novem sedežu CEPOL je namreč brezplačna, infrastruktura pa bo na voljo za uporabo vsaj deset let“. Agencija navaja, da je bila njej namenjena stavba prenovljena in opremljena v skladu s predlagano ponudbo Madžarske, predaja ključev pa je bila prav tako opravljena v določenem roku. Na voljo je več sporazumov, na podlagi katerih lahko agencija uporablja nekatere javne storitve. Na splošno agencija navaja, da je zadovoljna z odzivnostjo države gostiteljice na njene potrebe.

V skladu z letnim poročilom **Enotnega odbora za reševanje**¹⁸ za leto 2015 je agencija „januarja 2015 začela delovati pri načrtovanju reševanja za več kot 120 bančnih skupin v euroobmočju in 15 drugih čezmejnih bančnih skupin. Dejansko pa je začela delovati marca 2015“. To pomeni, da so bili vsi pogoji, potrebni za delovanje agencije, vzpostavljeni, še preden je agencija začela delovati. Agencija se je aprila 2016 preselila v svoje stalne prostore v središču Bruslja, kjer po njenih navedbah njeno delovanje na splošno poteka brez težav.

Prezgodaj je, da bi ocenili, ali in kako bosta državi gostiteljici **Evropske agencije za zdravila** in **Evropskega bančnega organa** do začetka preselitve na njuna nova sedeža zagotovili vse pogoje, potrebne za delovanje agencij. Evropska agencija za zdravila navaja, da je „tako začela sodelovati z nizozemskimi organi, da se pripravi na selitev in svoje dejavnosti v Amsterdamu začne opravljati najpozneje do 30. marca 2019“.¹⁹ Obe agenciji sta sporazum o sedežu s svojima novima državama gostiteljicama podpisali pred začetkom preselitve.

3.2. Odnosi med državami gostiteljicami in agencijami

¹⁵ UL L 291, 16.11.2018, str. 1.

¹⁶ UL L 291, 16.11.2018, str. 3.

¹⁷ <https://www.cepol.europa.eu/sites/default/files/five-year-evaluation-report-2011-2015.pdf>.

¹⁸ https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/srb_annual_report_2015_en_0.pdf.

¹⁹ <https://www.ema.europa.eu/en/about-us/uks-withdrawal-eu/relocation-amsterdam#tracking-tool-section>.

3.2.1. *Zahteva po sporazumu o sedežu*

V skupnem pristopu so se vse tri institucije strinjale, da morajo vse agencije imeti sporazume o sedežu. Da bi upoštevali to načelo in zagotovili dolgoročne pogoje delovanja, je zahteva po takem sporazumu zdaj sistematično vključena v predloge Komisije o uredbah o ustanovitvi agencij. Doslej 16 od 33 ustanovnih aktov vsebuje določbe, ki od agencij in njihovih držav gostiteljic zahtevajo, naj dosežejo tak sporazum.

Od sprejetja skupnega pristopa je osem decentraliziranih agencij sklenilo sporazume o sedežu z državami gostiteljicami. Do zdaj je 29 od 33 obstoječih decentraliziranih agencij sklenilo sporazume o sedežu z državami gostiteljicami. Skoraj polovica teh sporazumov je bila podpisana v dveh letih po tem, ko je bil sedež izbran.

3.2.2. *Smernice Komisije za sporazume o sedežu*

Komisija je 10. decembra 2013 izdala smernice²⁰ za agencije in njihove države gostiteljice, ki jih morajo upoštevati pri pogajanjih o novem sporazumu o sedežu. Glede na informacije, ki so jih zagotovile decentralizirane agencije, je bilo približno tri četrtine sporazumov pripravljenih in podpisanih pred izdajo smernic Komisije. Vendar so se smernice uporabile kot podlaga pri pogajanjih o preostali četrtini sporazumov.

Te smernice so bile izdane tudi zaradi revidiranja obstoječih sporazumov o sedežu. Pet sporazumov o sedežu je bilo po podpisu posodobljenih, ne da bi bili prvotni sporazumi o teh sedežih znatno spremenjeni.

3.2.3. *Narava določb v sporazumih o sedežu*²¹

Določbe v zvezi z vidiki, kot so imunitete, dostop do zdravstvene oskrbe, vstop in bivanje, davki, prispevki za socialno varnost in oprostitve carin, so v večini obstoječih sporazumov o sedežu podobne.

Velika večina sporazumov o sedežu v določbe o **imunitetah** vključuje nedotakljivost prostorov agencij, njihova sredstva in arhive, diplomatsko obravnavo uradnih sporočil in dokumentov ter imuniteto pred pravnimi postopki. V vsakem primeru, tudi če sporazumi o sedežu ne določajo takih pogojev, so vse agencije deležne koristi določb Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije²², kakor se uporablja v vseh državah članicah.

Poleg tega večina sporazumov o sedežu vsebuje določbe o **davčnih in carinskih oprostitvah**. Pod temi pogoji so davkov oproščeni prostori agencije, prihodki in vozila ter

²⁰ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/2013-12-10_guidelines_hq_agreements_en.pdf.

²¹ Na podlagi informacij, ki jih je predložilo 28 agencij, ki so dopolnile prispevek mreže agencij EU.

²² UL C 326, 26.10.2012, str. 266.

dobava blaga in storitev. Oprostitve carin veljajo za produkte agencije za uradno uporabo, publikacije in vozila agencije.

Skoraj vsi sporazumi o sedežu na področju **socialne in zdravstvene oskrbe** izvzemajo osebe iz obveznosti plačevanja prispevkov v nacionalne sisteme socialne varnosti. Približno polovica teh agencij ima tudi nediskriminatoren dostop do javnih storitev.

Določbe o **vstopu in bivanju**, ki so vključene v večini sporazumov o sedežu, določajo olajšan vstop, bivanje in odhod z ozemlja države gostiteljice, takojšnjo izdajo vizumov, izjeme glede omejitev priseljevanja, formalnosti ali posebnih osebnih izkaznic.

Drugi pogoji, ki zadevajo na primer prostore agencije in možnosti šolanja, se zelo razlikujejo, njihovih koristi pa je deležna manj kot polovica agencij.

Manjšina agencij ima v sporazumu o sedežu v zvezi s **prostori agencij** določbo, ki zagotavlja primerno lokacijo, brezplačno lokacijo, vse potrebne storitve za agencijo ali vzdrževanje prostorov.

Samo nekatere agencije imajo v svojem sporazumu o sedežu določbe, ki ponujajo **možnosti šolanja**, kot so evropske šole ali ustanove, podobne evropskim šolam. V praksi ima dostop do takih šol 12 od 33 decentraliziranih agencij.

4. ZAKLJUČEK

Decentralizirane agencije EU so ključni akterji Evropske unije. S strokovnim znanjem pomagajo oblikovati in izvajati politike Unije. Ker imajo sedež v državah članicah, krepijo javno prepoznavnost Unije. Za delovanje same Unije je zato bistveno, da se izberejo ustrezni sedeži agencij in zagotovijo pogoji za njihovo nemoteno delovanje.

Evropski parlament, Svet in Komisija so se julija 2012 kot del skupnega pristopa dogovorili o več načelih za učinkovitejši in skladnejši sistem agencij v Uniji, vključno z lokacijo njihovih sedežev. Skupni pristop sicer ne posega v prakso glede izbire lokacije sedežev, ki je že bila uveljavljena ob njegovem sprejetju, vendar predlaga enoten okvir za sprejemanje teh odločitev. Načela okvira zajemajo merila za izbiro sedežev agencij, časovni razpored za izbor in enotne pogoje gostovanja.

Vendar pa so od leta 2012 možnosti za preskus teh načel omejene. V tem obdobju so bili izbrani le štirje sedeži agencij, dve izmed zadevnih agencij pa sta bili šele nedavno preseljeni v svoji novi državi gostiteljici. Iz poročila v teh nekaj primerih je kljub temu razvidno, da je izbira sedežev agencij temeljila na objektivnih premislekih, zlasti ob uporabi objektivnih meril iz skupnega pristopa ali upoštevanju posebne narave nalog agencije.

Poročilo tudi kaže, da so se države gostiteljice po izbiri lokacije sedeža na splošno zavezale k zagotavljanju dolgoročnega nemotenega delovanja agencij in v večini primerov k opredelitvi svojih dinamičnih razmerij z agencijami v sporazumih o sedežu.

Komisija zato meni, da načela skupnega pristopa zagotavljajo dober okvir za postopek odločanja o sedežih agencij in za zagotavljanje, da se države gostiteljice odzovejo na posebne potrebe agencij.